

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אי סלקא דעתך לא קבלה מיניה, לישני ליה: כאן כשישראל עומד על גביו, כאן כשאין ישראל עומד על גביו אלא לאו ש"מ קבלה מיניה, ש"מ.												!	◇		
ומ"ט גזרו בהו רבנן?													^	◇	
כי הא דר"ש בן אלעזר שדריה ר"מ לאתווי חמרא מבי כותאי, אשכחיה ההוא סבא, א"ל: (משלי כ"ג) ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה													!	◇	
הלך ר"ש בן אלעזר וספר דברים לפני ר"מ, וגזר עליהן.													!	◇	
מאי טעמא?													^	!	
דמות יונה מצאו להן בראש הר גריזים שהיו עובדין אותה,	רב נחמן בר יצחק:												!	!	◇
ור"מ לטעמיה, דחייש למיעוטא, וגזר רובא אטו מיעוטא,	[ר"מ]												!	!	◇
ורבן גמליאל ובית דינו נמי כר"מ סבירא להו.														!	◇
פשטיה דקרא במאי כתיב?													^	◇	
בתלמיד היושב לפני רבו													!	◇	
(משלי כ"ג) כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה - אם יודע תלמיד ברבו שיודע להחזיר לו טעם בין, ואם לאו - תבין את אשר לפניך ושמת סכין בלועך, אם בעל נפש אתה פרוש הימנו.	דתני רבי חייא:												!	◇	
רבי יצחק בן יוסף שדריה רבי אבהו לאתווי חמרא מבי כותאי, אשכחיה ההוא סבא, א"ל: לית כאן שומרי תורה?													!	◇	
הלך רבי יצחק וספר דברים - לפני רבי אבהו, והלך רבי אבהו וספר דברים לפני רבי אמי ורבי אסי, ולא זז משם עד שעשאוים עובדי כוכבים גמורין.	[רבי אמי ורבי אסי]												!	◇	
למאי?													^	◇	
אי לשחיטה ויין נסך													!	◇	
מהתם גזרו בהו רבנן													⚡	◇	
אינהו גזרו ולא קבלו מיניהו, אתו רבי אמי ורבי אסי גזרו וקבלו מיניהו.													!	◇	
מאי עובדי כוכבים גמורין?													^	◇	
לבטל רשות וליתן רשות	ר"נ בר יצחק:												!	◇	
ישראל מומר משמר שבתו בשוק - מבטל רשות ונותן רשות, ושאינו משמר שבתו בשוק - אינו מבטל רשות ונותן רשות, מפני שאמרו: ישראל נותן רשות ומבטל רשות, ובעובד כוכבים עד שישכור	וכדתניא:												!	◇	
כי צד?													^	◇	
אמר לו רשותי קנויה לך רשותי מבוטלת לך - קנה ואינו צריך לזכות.													!	◇	
רבי זירא ורב אסי איקלעו לפונדקא דיאי, אייתו לקמייהו ביצים המצומקות ביין, רבי זירא לא אכל ורב אסי אכל													!	◇	
ולא חייש מר לתערובת דמאי?	א"ל רבי זירא לרב אסי:												⚡	◇	
לאו אדעתאי.	א"ל: [רב אסי]												!	◇	
אפשר גזרו על התערובת דמאי, ומסתייעא מילתא דרב אסי למיכל איסורא? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן, צדיקים עצמן לא כל שכן	א"ר זירא:												⚡	◇	
נפק רבי זירא דק ואשכח													!	◇	
הלוקח יין לתת לתוך המורייס או לתוך האלונתית, כרשינין לעשות מהן טחינין, עדשים לעשות מהן רסיסין - חייב משום דמאי, ואין צריך לומר משום ודאי, והן עצמן מותרין מפני שהן תערובת.	דתנן:												!	◇	
ולא גזרו על תערובת דמאי?													⚡	◇	

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ question- שאלה ! answer- תירוץ proof- ראייה
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הנותן לשכנתו עיסה לאפות וקדירה לבישל - אינו חושש לשאור ותבלין שבה לא משום שביעית ולא משום מעשר, ואם אמר לה עשי לי משליכי - חושש לשאור ותבלין שבה משום שביעית ומשום מעשר	והתניא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
שאני התם, דכיון דקאמר לה עשי לי משליכי, כמאן דעריב בידיים דמי.	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
שאני שאור ותבלין, דלטעמא עביד, וטעמא לא בטיל.	רפרם:	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הנותן לשכנתו עיסה לאפות וקדירה לבישל - אינו חושש לשאור ותבלין שבה לא משום שביעית ולא משום מעשר, ואם אמר לה עשי לי משליכי - חושש לשאור ותבלין שבה משום שביעית ומשום מעשר	והתניא:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ולחלופי לא חיישינן?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הנותן לחמותו - מעשר את שהוא נותן לה ואת שהוא נוטל ממנה, מפני שחשודה מחלפת המתקלקל	והתני:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
התם כדתניא טעמא	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
רוצה היא בתקנת בתה ובושה מחתנה.	ר' יהודה:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ולעלמא לא חיישינן?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
הנותן לפונדקית שלו - מעשר את שהוא נותן לה ואת שהוא נוטל הימנה, מפני שחשודה מחלפת	והתני:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
התם נמי מוריא ואמרה: בר בי רב ליכול חמימא ואנא איכול קרירא.	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
ולחלופי לא חיישינן?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אשת חבר טוחנת עם אשת עם הארץ בזמן שהיא טמאה, אבל לא בזמן שהיא טהורה	והתניא: [ת"ק]	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
אף בזמן שהיא טמאה לא תטחון, מפני שחבירתה נותנת לה ואוכלת	רבי שמעון בן אלעזר:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
השתא מיגזל גולה, חלופי מיבעיא?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
התם נמי מוריא ואמרה: תורא מדישיה קאכיל.	רב יוסף:	!	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
העיד רבי יהושע בן זרוז בן חמיו של רבי מאיר לפני רבי על ר"מ שאכל עלה של ירק בבית שאן, והתיר רבי את בית שאן כולה על ידו.		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
חברו עליו אחיו ובית אביו, אמרו לו: מקום שאבותיך ואבות אבותיך נהגו בו איסור, אתה תנהוג בו היתר?		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊
דרש להן מקרא זה: (מלכים ב' י"ח) וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחושטן, אפשר בא אסא ולא ביערו, בא יהושפט ולא ביערו? והלא כל עבודה זרה שבעולם אסא ויהושפט ביערום		◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊